

Mediji i političarke

U medijima nema serioznih sadržaja koji afirmišu političarke

*Višegodišnji napori civilnog društva i pojedinih političarki o praktičnoj primjeni preporuka Konvencije o eliminaciji svih oblika diskriminacije žena nisu dali očekivane rezultate u u političkom i javnom životu u BiH * Predizborna kampanja za lokalne izbore 2020. godine pokazala je da žene u BiH nisu ravnopravne s muškarcima, ali i da su mogućnosti političke participacije žena i njihovog političkog uticaja u javnoj i medijskoj sferi izrazito ograničene*

Autorica: Dragana Erjavec

Bosanskohercegovačka politička kultura je dominantno kultura muškaraca i potrebno je dosta vremena, truda i inicijative da se takav koncept promijeni. U Bosni i Hercegovini više od polovine glasačkog tijela čine žene, koje i dalje ne učestvuju u donošenju odluka, niti na jednom nivou vlasti. Rodna ravnopravnost nije prepoznata ni u Ustavu BiH, a procentualno gledano, u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti, nakon posljednjih lokalnih izbora u novembru 2020. godine, učešće žena iznosi tek 20 posto.

Ma koliko bile uspješne u politici, ili drugim oblastima profesionalnog angažmana, žene se najčešće predstavljaju kao 'majke', 'supruge', 'biznismenke', 'političarke', koje imaju podršku porodice, dok se muškarci u pravilu nikad ne predstavljaju u takvom kontekstu.

Uprkos višegodišnjim naporima da se preporuke Konvencije o eliminaciji svih oblika diskriminacije žena, posebno kada je u pitanju politički i javni život, implementiraju na zakonodavnom nivou Bosne i Hercegovine, predizborna kampanja za lokalne izbore 2020. godine pokazala je da žene u BiH još uvijek nisu ravnopravne s muškarcima, ali i da su mogućnosti političke participacije žena i njihovog političkog uticaja u javnoj i medijskoj sferi još uvijek izrazito ograničene. Intenzitet njihovog medijskog predstavljanja najčešće se uklapa u predstavljanje političkih stranaka iz kojih dolaze, a javna percepcija političarki nije ni blizu njihove uloge i značaja u političkom životu.

Izborni i zakonodavni okvir u BiH

Donosioci političkih odluka u Bosni i Hercegovini su većinom muškarci. Kvote koje su uvedene 1997. godine, da političke partije na izborne liste moraju da stave najmanje 30% žena, su samo mali korak. Danas je taj procenat narastao na 40% žena na izbornim listama. Razloga zbog kojih su žene podzastupljene na izbornim listama, u organima stranaka, državnim institucijama i granama vlasti, ima više. Patrijarhalno društvo, socijalna situacija, predrasude, različita partijska

i etnička pripadnost, obrazovanje ili čak nezainteresovanost ženske populacije, su glavni krivci za ovakvo stanje.

S druge strane, BiH je uradila mnogo na pravnom okviru. Potpisane su brojne konvencije o ljudskim pravima, standardi i direktive koje su preporučile Ujedinjene nacije (UN) i Evropska unija (EU). Zakonodavni okvir kojim se uređuje ravnopravnost spolova u BiH uključuje ustavne i pravne odredbe kojima se ravnopravnost garantuje. Tako na primjer u Ustavu BiH, član 2. o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, izričito zabranjuje diskriminaciju u uživanju ovih prava i sloboda na bilo kojoj osnovi, uključujući rodnu diskriminaciju. Konvencija UN-a o uklanjanju svih oblika diskriminacije žena iz 1979. godine sastavni je dio Ustava Bosne i Hercegovine, direktno je primjenjiva i ima prednost nad domaćim zakonima. Ovom Konvencijom naglašavaju se načela koja države moraju garantovati u uživanju ljudskih prava i temeljnih sloboda, kao i u osiguravanju jednakih mogućnosti za žene u svim društvenim sferama. Entitetski ustav Federacije Bosne i Hercegovine (FBiH) i Republike Srpske (RS), također zabranjuje diskriminaciju spolova, kao i Statut Brčko Distrikta BiH.

Zakon o ravnopravnosti spolova u BiH, usvojen 2003., izmijenjen 2009., osnovni je dokument kojim se uspostavlja ravnopravnost spolova u BiH. Ovaj je zakon u skladu s Konvencijom UN-a o uklanjanju svih oblika diskriminacije i definiše oblike rodne diskriminacije, zaštitne mehanizme, te obaveze institucija u ostvarivanju ravnopravnosti spolova. Nadalje, zakonom se utvrđuje da svako ima pravo pristupa medijima bez obzira na rod, ali se, u odnosu na spol zabranjuje javni prikaz bilo koje osobe na uvredljiv način. Također, u Bosni i Hercegovini osnovani su brojni institucionalni mehanizmi za ravnopravnost spolova u nadležnim institucijama vlasti (državna agencija i dva entitetska gender centra), ali i na lokalnom nivou, odnosno opštinama i gradovima u BiH, te u kantonima u Federaciji BiH.

Iako do sada nije ostvaren ujednačen pristup u uspostavi ovih mehanizama, kao i u njihovim nadležnostima u skladu sa Zakonom o ravnopravnosti spolova u BiH, ovi mehanizmi morali bi biti nadležni za: provođenje Zakona o ravnopravnosti spolova u Bosni i Hercegovini na nivou vlasti na kojoj su osnovani, za koordinisanje i realizaciju programskih ciljeva iz Gender akcijskog plana Bosne i Hercegovine, ali i za osiguravanje provođenja međunarodnih standarda iz područja ravnopravnosti spolova.

Tako je Agencija za ravnopravnost spolova BIH u julu 2020. godine uputila otvoreno pismo pod nazivom „*Nominujte i promovišite kandidatkinje – to koristi svima!*”, pozivajući političke subjekte, kandidate i kandidatkinje (registrovane za Lokalne izbore 2020.), da u svom radu, a posebno tokom predizborne kampanje, javne nastupe i oglašavanja ne temelje na rodno uslovljenim predrasudama i stereotipima na osnovu spola, bračnog i porodičnog statusa i spolne orijentacije drugih, te da ne koriste seksizam, odnosno vrijeđanje i omalovažavanje osoba.

Izborni zakon u BiH jedan od najsloženijih u svijetu

Zakon o ravnopravnosti spolova u BiH propisao je kvotu od 40 posto za manje zastupljen spol, a Izborni zakon BiH je integrisao tu obavezu da se na kandidatskim listama mora naći minimalno 40 posto manje zastupljenog spola, odnosno žena.

BiH ima jedan od najsloženijih ustavnih sistema, i samim tim i jedan od najsloženijih izbornih zakona u svijetu. Kao odgovor na nedovoljnu zastupljenost žena, rodne kvote su popularna posebna mjera, što pokazuje njihovo postojanje u jednoj trećini zemalja na globalnom nivou. Prije nego što je kvota uvedena u BiH, učešće žena na izbornim listama je bilo minorno. Nakon opštih izbora 1996. godine, izabrana je po jedna žena u Parlamentarnu skupštinu BiH (PSBiH) i Narodnu skupštinu Republike Srpske (NSRS) i dvije žene u Parlament Federacije BiH (PFBiH). Nakon uvođenja kvote za Opšte izbore 1998. godine, desio se značajan porast učešća žena na preko 30% u PSBiH, 14,95% u PFBiH i 22,9% u NSRS. Od 1998. godine pa do danas uticaj kvote varira (od 7-26%), što navodi na zaključak da ona nije sama po sebi dovoljan instrument ostvarivanja ravnopravnosti spolova, već mora biti praćena i drugim mehanizmima.

Izvršna direktorica Fondacije "Udružene žene" iz Banja Luke **Aleksandra Petrić** kaže da se u BiH rodna ravnopravnost mora zakonski štititi, što govori činjenica da se Izbornim zakonom moralo definisati da postotak žena u vlasti mora iznositi 40 odsto. No, ni to se ne poštuje. „Tamo gdje se donose ključne odluke, gdje su novac i moć u rukama, tu je jako malo žena. Problem je što i žene političarke nemaju slobodu da rade mimo partijskih politika, pa su na neki način uslovljene mizogenim politikama političkih partija, ne prepoznavajući prava koja se tiču pitanja od važnosti za žene, u smislu donošenja novih zakona”, smatra Petrić.

Muškarci na pozicijama moći

Na svim nivoima vlasti u BiH postoji rodni debalans koji je najizraženiji na najvišim nivoima vlasti, gdje BiH, na primjer, nikada nije imala niti jednu ženu članicu tročlanog Predsjedništva koje ima funkciju šefa države. Također, na poziciji predsjednika Federacije BiH, od uspostavljanja ove funkcije 1994. godine, bila je samo jedna žena u periodu od 2007. do 2011. godine. Nijedna vlada u svom punom sazivu nije imala više od dvije ministrice, od ukupno 17 ministarstava, a do sada je samo jedan entitet, Republika Srpska, izabrao ženu za predsjednicu.

Idući na niže nivoe vlasti, muškarci su dominirali i kao predsjednici vlada u svih deset kantona u FBiH, a među 100 kantonalnih ministara bilo je samo osam žena, i to najčešće u tzv. klasičnim ženskim portfeljima koji se bave stambenim pitanjima, socijalnom i zdravstvenom zaštitom, radom i obrazovanjem. Od 150 lokalnih zajednica, samo 5 vode žene, a od više od 120 političkih stranaka, koliko je registrovano u BiH, samo jednu vodi žena. Muškarci u BiH su većina na

diplomatskim pozicijama i na šefovskim mjestima u javnoj upravi, a u odnosu na prethodni period, postotak žena u Parlamentarnoj skupštini BiH je u padu.

U okviru podjele vlasti, žene u BiH i FBiH zastupljene su u sudskoj vlasti više nego u bilo kojoj drugoj grani. Međutim, postoji nesrazmjer između broja žena koje rade u sudstvu i broja žena koje se nalaze na visokim funkcijama u pravosudnim organima, ili u sudovima više nadležnosti. Na mjestima moći i odlučivanja žene se i dalje suočavaju sa fenomenom „staklenog plafona”. **Edita Miftari**, autorka studije “*Politička participacija žena u Bosni i Hercegovini*”, ističe da su za žene na izbornim listama rezervisana uglavnom druga mjesta, u odnosu na muškarce, te da je nesrazmjerno mali broj žena nositeljica stranačkih listi.

“Situacija u bh. politici i medijskom prostoru za vrijeme predizborne kampanje potvrđuje zabrinjavajuću činjenicu da smo i dalje podložni stereotipima kreiranim od strane patrijarhalnog društva u kojem živimo, koje političarku ne poznaje i ne priznaje na isti način kao političara i to je naš najeći problem”, smatra Miftari.

Brojke pokazuju da je učešće žena na stranačkim listama za državni Parlament najčešće varirao između 40% i 43%, dok je za Federalni parlament iznosio oko 44%. Udio žena na stranačkim listama za Narodnu skupštinu Republike Srpske se u mnogome nije razlikovao od udjela žena na listama za Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH i Federalni parlament i iznosio je 41,45%.

“Rodna ravnopravnost u političkom životu najvažniji je faktor postizanja rodne ravnopravnosti u društvu. Takođe, važno je istaći da veća zastupljenost žena u politici ima potencijal da dovede do većeg stepena obrazovanja djevojčica i djevojaka, da smanji njihove kućne obaveze, ali i da ponudi mladim ženama modele uzora koji mogu uticati na njihove želje i stavove da se aktivnije uključe u procese donošenja odluka u društvu čiji su dio”, tvrdi Miftari. Ona napominje i da ulazak većeg broja žena u parlament mijenja radnu klimu i dovodi do ravnopravnijih rodnih odnosa na tržištu radne snage, poboljšanja položaja žena u uslužnom sektoru, profesionalnom i menadžerskom radu, u visokom obrazovanju, ali i u vrlo važnim sindikalnim pokretima.

Lokalni izbori 2020. – minoran korak naprijed

Lokalni izbori 2020. godine su raspisani za 64 opštinske skupštine u Federaciji BiH, 56 skupština opština u Republici Srpskoj, za 120 načelnikih pozicija u BiH, 14 gradskih vijeća u Federaciji, sedam skupština gradova u Republici Srpskoj, te 22 gradonačelnikih mjesta u BiH. Na istim izborima učestvovalo je ukupno 543 politička subjekta: 129 političkih stranaka, 262 nezavisna kandidata/kinja, 72 koalicije, devet listi nezavisnih kandidata/kinja i 71 nezavisni kandidat/kinja pripadnik/ica nacionalnih manjina. Za lokalne izbore ovjereno je 30.809 kandidata/kinja. Od 425 kandidata za načelnika ili gradonačelnika. Kandidovano je samo 29 žena, ili 6,82%. Nešto bolja

situacija je na listama za opštinska i gradska vijeća i Skupštinu Brčko distrikta, gdje su od 30.168 kandidata/kinja, 12.753 žene, ili 42, 27%.

Na Lokalnim izborima za Grad Mostar, u Gradskoj izbornoj jedinici kojom se određuje 13 vijećničkih mjesta, nijedna od većih stranaka nije imala 50 % i više žena na kandidatskim listama, dok su samo pojedine liste s malim brojem kandidovanih za izborne jedinice gradskih područja kojima se određuju 22 vijećnička mjesta, uključivale najmanje 50 % žena. U pogledu rodne ravnopravnosti, Bosna i Hercegovina je 2020. napravila minoran korak naprijed: izabrano je čitavih jedan posto više žena nego na prethodnim lokalnim izborima. Od 140 načelničkih pozicija samo pet je pripalo ženama (3,5%), a u predstavnička tijela izabrano je samo 19,6% žena.

Marginalizacija žena na vodećim mjestima u političkom životu ogleda se i u njihovoj odsutnosti na višim položajima "moći." Gledajući spolnu strukturu na primjer na pozicijama ambasadora/ica i generalnih konzula/ica u diplomatsko-konzularnim predstavništvima BiH ili na upravljačkim pozicijama u javnoj upravi, nameće se jasan zaključak da je otežana vertikalna „prohodnost” žena ka višerangiranim pozicijama u svim sferama upravljanja i odlučivanja. Muškarci dominiraju u diplomatsko-konzularnim predstavništvima, kao i na mjestima odlučivanja u javnoj upravi (53 % i više). Možemo s pravom reći da je učešća žena u političkom i javnom životu u BiH odraz njihovog položaja u svim sferama društva i odnosa društva I građana prema pitanjima rodne ravnopravnosti.

To što je na prošlogodišnjim lokalnim izborima u BiH za čelne ljude opština i gradova kandidovano svega 29 žena, a 396 muškaraca, aktuelna zastupnica Naše stranke u Parlamentu BiH **Mirjana Marinković–Lepić** smatra potvrdom da muškarci u političkom životu u BiH opstruiraju žene.

"Prema podacima za kandidate i kandidatkinje za načelnike/ce i gradonačelnike/ce opština, na prošlogodišnjim lokalnim izborima u BiH bio je frapantno mali procenat žena, tako da to samo potvrđuje da još uvijek živimo u patrijarhalnom društvu i pitanje je da li će se to ikada promijeniti", kaže Marinković–Lepić.

Majčinstvo i porodica ispred politike

Zakon o ravnopravnosti spolova u BiH, donesen 2003., a izmijenjen i dopunjen 2009. godine, predstavlja temeljni dokument kojim se uspostavlja rodna ravnopravnost u BiH. Između ostalog, Zakonom se precizira da svi imaju pravo pristupa medijima bez obzira na spol, a zabranjuje se javno prikazivanje bilo koje osobe na uvredljiv, omalovažavajući, ili ponižavajući način. Prema Zakonu, mediji su dužni kroz programske koncepte razvijati svijest o ravnopravnosti spolova.

Govoreći o vlastitom iskustvu medijskog predstavljanja, zastupnica i članica Komisije za ravnopravnost spolova Parlamentarne skupštine BiH Mirjana Marinković -Lepić ističe da su je javni servisi rijetko pozivali da gostuje u njihovim programima, što je, kako kaže ne iznenađuje, jer se “žene u BiH još uvijek bore za ravnopravnost u porodici, pa tek onda u politici i u medijima”.

„Što se tiče zastupljenosti i uvažavanja žena, u Našoj stranci čija sam članica, mislim da možemo biti zadovoljne u tom segmentu. Međutim, u medijima nemamo sadržaje koji bi posebno afirmisali političarke i ono čime se one bave i to je nešto na čemu svi u budućnosti trebamo više raditi“, rekla je Marinković – Lepić.

U medijima u BiH prisutno je svega 10 posto žena koje se bave politikom, pokazuju podaci *Analize rodne zastupljenosti i predstavljanja žena u medijima*, koju je napravilo udruženje „*Novi Put*“ iz Mostara 2019. godine. Prema toj analizi, od političarki u medijima najviše su bile prisutne aktualna predsjednica Republike Srpske Željka Cvijanović, predsjedavajuća Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH Borjana Krišto, te ministrica financija Federacije BiH, Jelka Miličević.

“Jedan od najvećih medijskih problema je prikaz žena prvenstveno u privatnom području života, domaćinstvu i porodičnim odnosima. Ma koliko bile uspješne u poslu kojim se bave, žene se u pravilu i dalje predstavljaju kao 'majke', 'supruge', 'biznismenke', 'političarke', koje imaju podršku porodice u onome što rade, dok se njihovi muški pandani u pravilu nikad ne predstavljaju u takvom kontekstu“, ističe predsjednica udruženja „*Novi Put*“, **Abida Pehić**. Dodaje da su žene najmanje predstavljene u temama koje se tiču politike i upravljanja, te da je značajno više muškaraca citirano kao izvor informacija.

“Žene su citirane samo u oko 15 posto slučajeva. Dok su muškarci u vijestima dominantno predstavljeni kroz njihove funkcije u pričama, žene se uglavnom predstavljaju kroz fokusiranje na njihove seksualne attribute, umjesto na njihove ideje, aktivnosti i uspjehe”, kaže Pehić.

Dragana Miljković, socijalna radnica Fondacije „Udruženih žena“ iz Banja Luke, navodi da su žene u medijima u BiH znatno manje zastupljene u političkim temama, ili temama od javnog interesa koje najviše zanimaju širu javnost.

“Muškarci dominiraju kao sagovornici u medijima i glavni su likovi u novinskim člancima. Žene su najviše vidljive u emisijama o kuhanju, porodici, odnosno u emisijama lakog sadržaja. Da bi se svijest u društvu mijenjala, neophodno je promovisati žene u svim sferama života i rada sa fokusom na njena društvena postignuća. Imamo veliki broj žena koje su na funkcijama, inteligentne, uspješne i radno angažovane, ali se njihova priča ne čuje. To što je pored uspješne karijere, uspješna još na drugim poljima je benefit kojim se nijedan muškarac ne može pohvaliti.

Stoga treba veličati ulogu žena u društvu i postaviti ih na vrh ljestvice, gdje po zaslugama sigurno i pripadaju” zaključuje Miljković.

Medijska pažnja uglavnom liderima

Učestvujući na konferenciji “Žene u politici kroz medijske naočale”, koju je organizovalo *Udruženje BH novinari*, u okviru projekta *Women’s Press Forum*, te uz podršku Ambasade Sjedinjenih Američkih Država u BiH, profesorica Filozofskog fakulteta u Istočnom Sarajevu, **Zlatiborka Popov - Momčinović**, istakla je da su u “začaranom trouglu” stranke- medijski-patrijarhalno društvo, za marginalizaciju političarki ipak najodgovornije političke partije.

“Fokus medijske pažnje je uvijek na liderima. Čak i u kampanjama za lokalne izbore dominiraju „državotvorna“, a ne „komunalna“ pitanja, pa zato žene kandidatkinje teško dolaze do riječi, jer su državotvorne teme rezervisane za stranačke lidere” smatra Popov - Momčinović. Ona je dodala da su česte i priče tipa “politika je prljav posao”, zbog čega muškarci nastoje da žene “zaštite” od te prljavštine, sklanjajući ih u stranu. “Problem je što žene tu podvalu ne prepoznaju. Umjesto da se suprotstavimo tom obrascu mi, pristajući na to, ulažemo u naše tlačenje”, zaključila je Popov - Momčinović.

Na istoj konferenciji koja je okupila političarke, urednice i novinarke sa ciljem podizanja svijesti javnosti o važnosti vidljivosti žena u medijskim sadržajima, istaknuo je i da je poseban problem u tome što mnogi mediji i novinari i danas robuju stereotipima, pa je uobičajeno da se ističe kako neka političarka izgleda, kako se odijeva, šta kuha.

Populizam važniji od ozbiljnih programa

Vildana Selimbegović, glavna urednica sarajevskog “Oslobođenja”, podsjetila je na jedan takav primjer.

“Kada je Azra Hadžiahmetović, u vrijeme dok je bila ministarska spoljne trgovine i ekonomskih odnosa, zajedno sa dvojicom kolega muškaraca, gostovala na javnom servisu BHT, njih su pitali kada ćemo u EU, kakva je sudbina države i slično. A Azru, koja je pripremila 49 zakona iz evrpske agende, su pitali šta će kuvati za Bajram”, navela je Selimbegović. Ona je istakla značaj društvenih mreža, kao alata uz pomoć kojeg političarke mogu poslati poruku i privući pažnju mejnstrim medija. Kao primjer dobre komunikacije navela je „tvitove“ Mirjane Marinković - Lepić, zastupnice Naše stranke u Parlamentu BiH.

Ova političarka, međutim, ističe da ozbiljne poruke često gube bitku sa populističkim biserima.

“Kad Dragan Mektić kaže da „raspravljamo o uticaju vlage na kredenac“, to se za sekundu nađe u svim medijima u BiH, a kad se bavimo budžetom, ili rasipanjem novca građana ove zemlje, to malo koga interesuje”, poručila je Mirjana - Marinković Lepić.

Iako je neosporno da je medijska prezentacija žena kao onih koje posjeduju političku moć izuzetno važna za demokratsko društvo, osim samog izvještavanja o ženama u politici, važno je obratiti pažnju na koji način se o njima izvještava. Iz tog razloga, mediji ne smiju zaboraviti da prikazi političarki mogu uticati na način na koji ih javnost percipira, pa tako i umanjiti njihovu političku moć, ili otežati osvajanje važnih političkih pozicija u vlasti ili zakonodavnim organima.

Učešće žena u politici – prioritet vlasti u BiH

Mentalitet, patrijarhalno društvo i predrasude određuju gdje je ženi mjesto, te koliki treba da bude dometa njenih odluka. (Ne) obrazovanost i socijalna situacija utiču na načine učestvovanja žena u politici koje ne podrazumijeva samo prisustvo na listi svake dvije, odnosno četiri godine, nego mnogo više. Mediji, koji pružaju bezbroj mogućnosti političarkama za njihovo predstavljanje, u nekim slučajevima ne pomažu već stvaraju kontraefekat kad je u pitanju promocija uspješnijih žena u politici i njihovih ideja. Ipak, učešće žena u politici ostaje jedan od prioriteta vlasti u BiH, kao što je jasno navedeno u važećem Gender akcionom planu Bosne i Hercegovine za period 2018. do 2022. godine i Akcionom planu za primjenu Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 1325 „Žene, mir i sigurnost“.

Uprkos tome, žene su i dalje podzastupljene u odlučivanju na svim nivoima u Bosni i Hercegovini, dok su vidljivost i prisustvo političarki u javnosti posebno niski u predizbornim mjesecima. Posljedica je to i tehnika rodne dominacije koju primjenjuju političke stranačke elite, kao i činjenice da mediji iznova naglašavaju dominantne ideologije i rodne stereotipe o ženama u politici, a što se neizbježno negativno odražava na njihove izborne rezultate. Žene i muškarci moraju imati jednaku moć da oblikuju društvo i vlastite živote, što nije samo ljudsko pravo, već i pitanje demokratije i pravde. Stoga, identifikiranje i uklanjanje strukturalnih i kulturoloških barijera učešću žena u javnom i političkom životu predstavlja ključan iskorak u pravcu smanjenja rodne neravnopravnosti i njenoj eliminaciji.

U tradicionalnom društvu kao što je BiH, optimizam i povjerenje da se biračko tijelo neće voditi stereotipima o rodnim ulogama prilikom izbora svojih predstavnika u vlasti, po svojoj prilici, luksuz je koji žene, ali i cijelo bh. društvo sebi ne mogu priuštiti. S druge strane, pitanje rodne ravnopravnosti veoma je važno za BiH sa aspekta razvoja kompletnog društva, jer je upitno kako neko društvo može normalno da funkcioniše, ako pola njegove populacije, u ovom slučaju žene, ne mogu ravnopravno učestvovati u donošenju odluka.

Disklajmer: *Ovaj tekst je nastao u okviru projekta “Women’s Press Forum” koji finansira Ambasada Sjedinjenih Američkih Država u BiH. Sadržaj teksta je isključiva odgovornost autora i Udruženja BH novinari, i ne održava nužno mišljenje Ambasade Sjedinjenih Američkih Država u BiH.*